

Çağrılmaz Adım

– Sebahat · 20 Eylül 2012

Hanidir umutlarım yitik
Hanidir kurak topraklarım
Hanidir isimsiz gezerim
Çağrılmaz adım
Buza kesmiş bir ayazda
Var ile yokun Arafında
Aç geldim, aç kapıyı
Bir akşam vakit dinlenirken
Nedeni nedensizdir belki
Ama sen
Annem gibisin hatta babam gibi
Gördüğünde hatırladığın biri
Olsam da ben
Bir gülün yaprağında anımsa beni
Dikeni kanatırken elini

Her umuda uzandığında
Ellerin boşluğu yakalamışsa
Ben sana sen kavilleştiğin ayrılığa
Yol aldığında
İzahı olmayan bu izafî sevdada
Eksildim eskidim eskiden daha da eksik
Fakat sen
Annem gibisin hatta babam gibi
Gördüğünde hatırladığın biri
Kalsam da ben
Bir çocuğun gülüşünde anımsa beni
Yokluğa bırakırken ağlayan sesini

Uykuda çağrıldığım sensizlikten
Hayaline çekilirim her gece yarısı
Senin için dilerim en iyi duayı
Lakin sen
Kutsal bir aşkı içimde unuttun
Gözlerine gizlerken kâinatı

Dedim ya řairim
Ruhun yalnız gezer senin
Annem gibisin hatta babam gibi
Gördüğünde hatırladığın biri
Öyleyse
Bir şiire başlarken anımsa beni
Hançerlerken imgeler kalbini